

Trevligt på tävlingar

Till föräldrar, fäktare och andra vid tävlingar

FFF har numer ett stort och mycket duktigt ungdomsgäng som med liv och lust deltar i många tävlingar runt om i landet. Med på tävlingarna finns också alla runt omkring de som fäktar såsom tränare, föräldrar och kompisar. Detta är förstås uppmuntrande för FFF som klubb och vi vet att många ute på pisterna noterar det stora engagemang som vi som klubb genom detta visar.

FFF har anseende om sig att vara en schysst och sportslig klubb. Våra tränare ger inte otillbörlig coaching, de får inga svarta kort. Vi skriker inte ohejdat när våra fäktare kämpar på pisten.

Klubben vill framhålla vissa uppföranderegler för FFF:are, framföra allt på tävling.

Om två FFF:are möts i en match är det inte okey om väldigt många FFF:are bara hejar på den ena fäktaren. Man applåderar båda. Detta gäller både föräldrar och kompisar. Vi måste alla försöka att se hur det ser ut utifrån. Om endast en av två klubbmedlemmar får mycket större stöd än den andra FFF-fäktaren – vad sänder det för signaler? Står en klubbkompis ensam på sin pishalva i ett klubbmöte, då motståndaren har förälder eller annan där är det bra att gå fram och stå bakom som ett stöd. Gäller framförallt direkteliminering.

Som förälder har man ett stort ansvar i att uppträda schysst. Alla föräldrar håller på sina egna barn; det är ett biologiskt faktum, men det innebär inte att man vid en match där FFF-fäktaren möter en fäktare från en annan klubb eller vid en match där båda fäktarna kommer från FFF ger uttryck för mycket högljudd uppmuntran eller coaching.

Man placerar sig alltid bakom sin egen fäktare när man tittar på en pågående match.

Som FFF:are uppträder man alltid artig mot domare, andra klubbars tränare och andra föräldrar. Man diskuterar och ifrågasätter inte domarens domslut. En artig fråga kan vara på sin plats om det inte stör fäktarna.

När en tränare kommer fram till en elev under tävling, framför allt i periodvilan men även vid andra tillfällen, stiger man som förälder, eller kompis, direkt tillbaka och överlåter samtalet helt till tränaren. Förälderns roll är då endast att finnas beredd med vattenflaskan på behörigt avstånd.

Som förälder är det viktigt att man överlåter allt vad som gäller träningen på tränarna. Det gäller såväl inriktning, innehåll som mental coaching. De har klubbens odelade förtroende att utveckla våra fäktare på bästa sätt.

Klubben vill understryka att vi välkomnar det stora engagemanget för våra fäktare från både föräldrar och klubbkamrater men vi ber er alla att tänka efter. På samma sätt som alla hjälper alla så fort det gäller utrustning, tappade skruvar och liknande – låt oss också visa denna vänlighet och artighet vid pisterna.

Sammanfattningsvis:

- Heja lagom på det egna barnet i ett klubbmöte

- Fäktare ger inte uttryck för sitt stöd till den ene av fäktarna i ett klubbmöte
- Argumentera inte med domare
- Överlåt coaching till tränaren om den är närvarande
- Man placerar sig bakom den egna fäktaren under pågående match

Styrelsen för FFF